

[Undervisningsministeren]

demokratisk samfund og til medansvar for løsningen af fælles opgaver. Skolens undervisning og hele dagligliv må derfor bygge på åndsfrihed og demokrati.«

Jeg er enig i fru Karen Højte Jensens bemærkning om, at det også er skolens opgave at give kundskaber, og det skal jeg meget gerne bekræfte her, men jeg synes nok, at den sidste del af formålsparagraffen også er overordentlig nødvendig.

Fru Karen Højte Jensen sagde, at de unge skal være rustet til at varetage en plads i samfundet. Det er en meget vigtig ting, at vi ruster de unge til at blive borgere i det samfund, de er en del af. Jeg vil gerne dér understrege, at dette kræver mere end nyttige kundskaber. Det kræver også, at de forberedes til at tage medansvar og til medbestemmelse og medleven. Det kræver, at de er i stand til at udfolde deres fantasi og opøve deres evne til selvstændig vurdering og stillingtagen, og netop derfor finder vi, at lighedsbetragtningerne i folkeskolen er en rimelig ting. Den skal ikke være en sorteringsmekanisme, der kun fungerer efter intellektuelle boglige teoretiske evner.

Med hensyn til hr. Halvgaards indlæg er jeg lidt tøvende over for, hvor meget jeg skal kommentere, for det har jo før været demonstreret i denne sal, at socialdemokratiet og regeringen på den ene side og hr. Halvgaard og hans parti på den anden side har overordentlig lidt tilfælles, når det drejer sig om undervisningsforhold og i øvrigt også om en lang række andre forhold i samfundet.

Hr. Halvgaard havde nogle betragtninger – de er ikke ordret citeret, men det var essensen af dem – om prøver og karakterer: at vi ved prøver og karakterer skal sortere børnene i dumme børn og kloge børn, så slipper vi for alt det bøvl med at have specialundervisning. En bemærkning af den art kræver næppe yderligere kommentarer.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen indledte – hvad jeg var overordentlig glad for – sin ordførertale med en bemærkning om, at vi har en god skole. Jeg tror, det er meget vigtigt i disse års debat at slå fast, at vi har en god skole. Dermed være ikke sagt, at vi skal lukke øjnene for – hvad fru Marianne Bentsen-Pedersen bestemt heller ikke gjorde – at denne skole har nogle problemer. Vi skal hverken lukke øjnene for dem eller undlade at tage os af dem. Vi skal tværtimod beskæftige

os overordentlig seriøst med de problemer, der er i folkeskolen, men udgangspunktet for vores vurderinger skal netop være, at vi har en god skole; ellers får det en selvforstærkende virkning. Man oplever det her i tinget, man oplever det, synes jeg nok, i disse tider også i avisdebatterne, at man får generaliseret ud fra enkelttilfælde og får bildt sig selv og hinanden ind, at det hele slet ikke fungerer.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen rørte ved en lang række af problemerne i folkeskolen, og jeg kan være enig i hvert fald i adskillige af de bemærkninger, der blev gjort. Der blev spurgt om en konkret ting, nemlig om de elever, der går ud efter § 33, følges senere hen, og dertil kan jeg sige, at det gør de; det er kommunernes opgave at følge disse elever.

Der blev gjort nogle bemærkninger – også senere af hr. Steen Folke – om lærertimeforbruget, der nedsættes. Det, der er tale om i denne forbindelse, er jo, at lærertimeforbruget ikke nedsættes pr. elev, men at vi henstiller til folkeskolen at bibeholde det lærertimeforbrug, man har, og ikke øge det i takt med, at antallet af børn i skolen falder.

Hr. Ole Vig Jensen havde også nogle bemærkninger om folkeskoleforliget, som jeg forstod at han stadig bakkede op, men han havde nogle bemærkninger om, at vi må se på, om intentionerne med loven er lykkedes. Det er klart, at 5 partier, der har indgået et forlig om folkeskolen af den art, jeg omtalte før, også har en pligt til at følge med i og drøfte, om det, man var blevet enige om, lykkedes. Jeg synes, det er rimeligt, at den debat føres, og jeg er enig med hr. Ole Vig Jensen i, at den bør føres mellem forligspartierne, men så vidt muligt gerne mellem også andre partier. Jeg synes, at jo bredere den debat er, og jo større opslutningen kan blive, jo lykkeligere er det. Og jeg vil være meget villig til at føre denne drøftelse og se på, om der er justeringer, der skal gøres.

Men vi skal altså ikke glemme i den debat, at vi var 5 partier, der på trods af forskelligheder, på trods af forskelligt syn, gik ind i et forlig af de årsager, jeg beskrev før, og jeg er enig i, at det var rigtigt at gøre det.

Men så skal vi gøre os klart i den debat, at partier med vidt forskelligt syn, f. eks. på prøvers værdi, må holde sig til forliget, som det ligger her. Jeg har aldrig lagt skjul på, at mit parti ikke er lykkeligt for de prøver, der